

חשפט

ביהמ"ש לתעבורה הרשיע, המחוזי זיכה, העליון מתח ביקורת אך סירב להתערב

תאונת דרכים משפטית

איך הצליחה מערכת המשפט לנפק שלל נימוקים מרהיבים לתוצאה שבה אדם שדרס למוות ילדה על מעבר חציה הורשע בנהיגה ללא ביטוח בלבד

משה גורלי

את הכביש עד לסמוך לפנינה בה, ועד ריון י"ש להורשע לחישובים המתמטיים של שדה הראייה הרלבנטי, של מהירות הרכב הנוסע והולכת הרגל המנוחה, ושל המהירות הממוצעת שבהם התאונה היתה נמנעת. מלאכה זו לא נערכה כגרש בבית המשפט לתעבורה. ולא רק בית המשפט לתעבורה שישל. גם פרקליטות המבחן "דומה שניתן היה לנהל כאן את ההליכים בדרך מוקדמת הרבה יותר. ראוי שתיערך בפרקליטות הפקת לקחים", כתב מלצר.

לאחר שפירסו השופטים את הביקורת, הם הכשירו את התוצאה, סללו את הדרך לפרקליטות לחשוף את נימוקיהן להימנע מערעור. "לא נחשפו בענייננו כל הערכים שהביאו את הפרקליטות שלא להגיש במקרה זה בקשת רשות ערעור, בניגוד להמלצת פרקליטות המבחן, וחבל שכך", סיכם מלצר.

שלם מחאה של המשפחה נגד זיכוי הגנה הדורס. העליון הכשיר את התוצאה

עירי יושב בקדמון. ניסה לשכנע

האופס חנן מלצר. דרש "הפקת לקחים"

גיליון הכשלים המלא

פרקליטות המבחן לא ניהלה את התיק בקפידה. בית המשפט לתעבורה לא נדרש לחישובים שרק באמצעותם ניתן לקבוע שהתאונה היתה בלתי נמנעת. המחוז התערב בהכרעות עובדתיות אף שהיה מדובר בערעור. הפרקליטות החזיקו לביטוח מרובה מבקשת רשות לערעור. ובית המשפט העליון לא מצא שהחלטת הפרקליטות לוקה בחסר. סבירות קיצוץ הנימוקים והפולמוס קברו תחתיהם את השורה התחתונה: נגד שדרס למוות ילדה במעבר חציה נמצא אשם בנהיגה ללא ביטוח.

העניין. מדי ההכרעה העורכת והגמנה כבר ראוי. ומזה השיקולים המשפטיים הרלבנטיים שהביאו לתוצאה זו. המרכז שבהם הוא חוסר הנכונות של בג"ץ להתערב בשיקול הרצף של התיק, בנימוק שאין די בחוסר סבירות,

המחוז רותה את הקביעה הקטגורית של בית המשפט לתעבורה שפגעה נהג בזהירות רגל במעבר חציה מחייבת את הרשעתו. המחוזי כוח גם אם אכן היתה התאונה בלתי נמנעת. לאחר שערך חישובים מסועף ביחס למהירות הרכב הדורס, מהירות המנוחה והרצף המבחן קים הרלבנטיים, הגיע המחוזי למסקנה ש"ספק סביר אם הוכחה אשמת הגנה בגרמית מוח ברשלנות".

מה עם זכויות המנוחה?

ערך נקדמון ניסה לשכנע בעתירה שהגיש בשם הורי הילדה שהפרקליטות היתה חייבת להמשיך עם התיק לעליון. טענה אחת היא שהמחוזי התעלם מהחלטה משרשת של העליון, פסק דין שטריינגוט, שם הטיל השופט מישאל חשין את עיקר האחריות וההזדהות על נהגים המתקשים למעבר חציה. טענה שנייה היא שהמחוזי הפר כלל שאסור על ערכאת ערעור להי תערב בממצאים עובדתיים. בית המשפט לתעבורה אימץ את הרצף של בוחן התיק נעה מטעם התביעה שקבע ש"התנהגותו רשלנית של הגנה גרמה לתאונה להיות בלתי נמנעת". חשיון השלישי של התיק תיירה הוא שהפרקליטות לא נתנה משיקול ראוי לזכויות ההצטרפות של המנוחה, במקרה זה המות לחיים.

השופט גיל הגרל הביע הבנה ל"עצמת הצער והיוגן שנמנחו של נער שנפגע באופן, אך המכירה "תפסידו" במקרה זה הוא לשקול את השיקולים המשפטיים הרלבנטיים ולהגיע להכרעה השיטתית העורכת והגמנה בגרמית

ל יזה כרמנטי, בת 14, יצאה עם חברים לבילוי שהסתיים בצורה טראגית. כרמנטי נדרכה למוות כשהתנה כביש במעבר חציה ומסגרת שבה נהג אחי ברזל פגעה בה בעצמות. סיר פור התאונה נטמן בחמש טונות הצדק של המשפט הישראלי. בית משפט לתעבורה, בית המשפט המחוזי, בג"ץ, פיר קליטות מוח צפון ופרקליטות המבחן. התוצאה המקובצת של הרייזים כברי הראש היא שהנהג הדורס הורשע בנהיגה ללא ביטוח תקין, ועונשו הסתכם בקנס של 1,500 שקל.

בית המשפט לתעבורה בגמרת דחוקא הרשיע את הגנה בעבירות של גרמית מוח ברשלנות, גרמית חבלה לאדם וזנח לרכוש ברשלנות, אימתן וזנח קרימה להוציא רגל במעבר חציה ונהיגה ללא ביטוח תקין. הוא גור על ברזל מאסר של 9 חודשים בפועל ופסל את רישיונו ל10 שנים. אלא שבית המשפט המחוזי בגמרת, כדרכו השופטים אשר קלה, אמר הלכן ופעת שטרית, קיבל את ערעור הגנה והחזיר מהרשיעה רק את הנהיגה ללא ביטוח. כלומר, אם הביטוח היה תקין, התוצאה היתה שנהג שדרס ילדה למוות היה מוחה לחלוטין. פרקליטות המבחן נה החליטה לא לבקש רשות לערעור על פסיקת המחוזי לעליון, בניגוד לרעשה של פרקליטות המבחן. הורי הילדה, דליה האמיד כרמנטי, ערערו באמצעות ערד יושב נקדמון לבג"ץ בבקשה שיוזה לפרקליטות לערער.

שופטי בג"ץ גיל הגרל, צבי וילברטל וחנן מלצר דחו במסע שעבר את התיק תיירה. פסק דינם דן בהרחבה בכשלים שגיבשו את התוצאה הקשה הזו.